

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Kristýna Koç: „Náboženská svoboda - její ústavní a zákonná úprava a odraz v judikatuře ústavního soudu“

Diplomová práce vypracovaná Kristýnou Koç má rozsah 77 stran, včetně přehledu literatury a českého a anglického shrnutí. Samotný text práce má rozsah 66 stran. Z tohoto hlediska práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce. Práce je velmi dobře členěna, je přehledná a srozumitelná. Opomenut není seznam použité literatury, se kterou autorka při psaní pracovala a na kterou řádným způsobem v textu odkazuje.

Autorka si vybrala téma, které v současné době nabírá na aktuálnosti. Z druhé strany toto téma nepatří mezi témata, která by byla studenty často zpracovávána. Jedná se tedy o výběr tématu na katedře ústavního práva relativně málo frekventovaného, které autorce ponechává prostor pro vlastní přístup ke zpracování.

Autorčin přístup k práci byl dán samotným tématem, které je zaměřeno spíše na popis a analýzu současné ústavní a právní situace, s popisem existujících problémů a případů. Mám za to, že cíle vymezeného stanoveným tématem práce bylo dosaženo a práce v tomto směru vyhovuje zadání a naplňuje je. Autorka věnuje pozornost ústavnímu, mezinárodnímu i zákonnému zakotvení náboženské svobody a současně věnuje dostatečný prostor také aplikační praxi. Patřičnou pozornost věnuje také vymezení pojmů, s nimiž je dále pracováno.

Práce má logickou strukturu, je dobře srozumitelná a přehledná. Osobně především oceňuji pozornost věnovanou aktuálním problémům, které se v aplikační praxi objevily v poslední době. Např. se jedná o otázku rozsahu rodičovských práv a náboženské víry ve vztahu k životu a zdraví dítěte, rituální obřizce chlapců, ale také problému náboženských symbolů ve veřejném prostoru. Důkladná je také práce s existující judikaturou Ústavního soudu České republiky.

Určitou slabinu práce z hlediska jejího obsahu či hodnocení problému spatřuji pouze v jejím úvodu. Více než polemizovat lze s tezí, že křesťanství (autorka uvádí i islám, zde se ale necítím být kvalifikován hodnotit) „bylo přijímáno porobenými národy dobrovolně“. Toto tvrzení lze vyvrátit příkladem Karla Velikého a jeho násilné christianizace Sasů v duchu „křesť nebo smrt“, podobně také Polabských Slovanů. Proti pohanským Baltům byly vedeny křížové výpravy ještě ve 13. století. Pochybovat lze i o tom, že náboženská otázka nabyla významu až v období reformace. Příkladem tu mohou být různé křesťanské sekty, které vůči sobě vystupovaly velmi nevráživě nejpozději již ve 3. století. Ostatně jedním z důvodů svolání prvního ekumenického koncilu do Nikaie byl na straně císaře Konstantina zájem na odstranění rozporů uvnitř křesťanské církve, které svými násilnými projevy ohrožovaly stabilitu celé Římské říše.

Jak ale uvádím, jedná se o úvod práce, která je sama věnovaná platné právní úpravě a podle zadání nebylo jejím cílem podat také historický výklad problému. Nicméně jistě je možné se k této záležitosti vrátit v průběhu obhajoby.

Pro obhajobu nekladu žádnou otázku, přenechám tuto úlohu případně oponentovi.

Závěrem mohu konstatovat, že autorka při psaní postupovala samostatně. K práci nemám žádné další připomínky. Práci považuji v rámci zadání, s výše uvedenou výhradou za zdařilou a způsobilou k obhajobě a také jí k obhajobě doporučuji.

Připravil: JUDr. Jan Kudrna, Ph.D.

Praha, 26. srpna 2015.